

Sygnatura akt II AKa 192/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Maciej Skórniak (spr.)

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SA Janusz Godzwon

Protokolant: Katarzyna Szypuła

6. przy udziale Artura Jończyka prokuratora Prokuratury (...) we W.

7. po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2021 r.

8. sprawy Z. G. oskarżonego z art. 156 § 1 pkt 2 kk

9. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżanego

10. od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

11. z dnia 17 marca 2021 r. sygn. akt III K 2/21

I. **zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Z. G. w pkt I części dyspozytywnej w ten sposób, że na podstawie art. 60 § 2 pkt 1 i § 6 pkt 2 kk orzeczoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku i na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk oraz art. 72 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na 2 (dwa) lata okresu próby, zobowiązując go do informowania kuratora sądowego właściwego sądu rejonowego o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;**

II. **w pozostałym zakresie utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;**

III. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. 600,00 złotych podwyższoną o 138,00 złotych podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 206,03 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu;**

IV. **zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty za postępowanie odwoławcze, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł za obie instancje.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II.A.Ka.192/21</i>	
----------------	---------------	-----------------------	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 17 marca 2021 roku w sprawie sygn. akt III K 2/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

<p>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</p>				
<p>1.5. Ustalenie faktów</p>				
<p>1.1.3. Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
<p>2.1.1.1.</p>	<p>Z. G.</p>	<p>Oskarżony kilkakrotnie przeprosił pokrzywdzonego M. Z..</p> <p>Po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, oskarżony pojednał się z pokrzywdzonym, który wybaczył mu doznaną w następstwie czynu krzywdę. Oskarżony zapłacił pokrzywdzonemu 35.000 złotych zasądzoną w pkt. 2 wyroku Sądu Okręgowego w Opolu, na podstawie art. 46 § 1 kk, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>	<p>oświadczenie z dnia 26 kwietnia 2021 roku stwierdzające pojednanie między stronami oraz uiszczenie przez oskarżonego kwoty zasądzonej jako zadośćuczynienie.</p>	<p>153</p>

		Oskarżony zobowiązał się także wobec pokrzywdzonego M. Z. do zapłaty renty odszkodowawczej za spowodowanie "uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia" na okres 7 lat w kwocie po 300 złotych miesięcznie.		
umowa renty dobrowolnej z dnia 28 kwietnia 2021 roku.	165			
oświadczenie oskarżonego	166v			
2.1.1.2.	Z. G.	Oskarżony Z. G. nie był w przeszłości karany sądownie.	dane o karalności	163
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1	oświadczenie z dnia 26 kwietnia 2021 roku stwierdzające pojednanie między stronami oraz uiszczenie przez oskarżonego kwoty zasądzonej jako zadośćuczynienie.	Dokument ten nie budzi wątpliwości co do swej autentyczności. Stwierdzone w nim okoliczności zostały potwierdzone przez oskarżonego w toku rozprawy. Dokument ten został załączony do apelacji obrońcy i doręczony stronie przeciwnej (pokrzywdzonemu występującemu w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy oraz jego pełnomocnikowi), którzy nie zgłosili żadnych zastrzeżeń w tym przedmiocie.	
umowa renty dobrowolnej z dnia 28 kwietnia 2021 roku.	Także ten dokument nie budzi wątpliwości co do swej autentyczności, a zaciągnięcie takiego zobowiązania potwierdził oskarżony w toku rozprawy.		
oświadczenie oskarżonego.	Oświadczenia oskarżonego pozostają zgodne z treścią dokumentów oraz stwierdzają fakt, że doszło między stronami do pojednania i obecnie ich relacje są poprawne.		
2.1.1.2	dane o karalności	Informacja ma charakter	

		dokumentu urzędowego.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Apelację od wyrok Okręgowego w O. wywiodła wyłącznie obrońca z urzędu oskarżonego Z. G. adw. M. A. zaskarżając go w całości, zarzuciła - na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2,3 i 4 k.p.k.: 1) obrazę przepisów postępowania, tj. przepisu art. 410	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wymiaru kary, a mianowicie: kilkukrotnych przeprosin pokrzywdzonego, incydentalności czynu, powodów zaistnienia zdarzenia, przyczynienia się pokrzywdzonego do powstania szkody, motywacji sprawcy, braku przedstawionych następstw przestępstwa, jak również poczynionych przez oskarżonego starań w zakresie naprawienia szkody, wynikających z dowodów: zeznań pokrzywdzonego, wyjaśnień oskarżonego, dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie, które to dowody zostały uznane za wiarygodne przez sąd, a zatem powinny stanowić podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, w konsekwencji czego doszło do błędów w ustaleniach faktycznych

przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na treść wyroku poprzez nieustalenie powyższych okoliczności i na tej podstawie niezasadne ustalenie, że nie zachodzą przesłanki do zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary określonego w art. 60 § 2 k.k.

2) obrazę przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. przepisu art. 7 k.p.k., wyrażającą się na dokonaniu dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej, co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na niewłaściwym ustaleniu stopnia winy oskarżonego, przyjmując zamiar bezpośredni, podczas gdy z ww.

dowodów wynika, iż oskarżony nie działał bez powodu, jak również niemożliwe było ustalenie czy do powstania urazu pokrzywdzonego doszło wskutek uderzenia wymierzonego w głowę, czy też upadku i uderzenia w głowę o podłoże czy podczas późniejszych kopnięć w głowę.

3) błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż działania oskarżonego spowodowały konsekwencje zdrowotne pokrzywdzonego w postaci upośledzenia poruszania się i mowy, podczas gdy z dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy owe konsekwencje nie zostały potwierdzone, wręcz przeciwnie w treści karty informacyjnej z dnia 14.09.2020 r. nie stwierdzono u pokrzywdzonego żadnych ubytków neurologicznych, jak również pokrzywdzony w

dniu 15.03.2018 r. spadł z wysokości na twarz, co spowodowało u niego mnogie złamanie kości twarzoczaszki, ranę tłuczoną prawej strony brody i okolic podoczodołowej lewej, krwiak lewy strony twarzoczaszki, a zatem podnoszone dolegliwości mogą być związane z konsekwencjami ww. upadku, nie zaś działaniami oskarżonego.

4) rażącą niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego Z. G., która nie uwzględnia istotnych okoliczności (tj. kilkukrotnych szczerych przeprosin pokrzywdzonego, incydentalności czynu, powodów zaistnienia zdarzenia, przyczynienia się pokrzywdzonego do powstania szkody, motywacji sprawcy, braku opisanych następstw przestępstwa, jak również poczynionych przez oskarżonego starań w zakresie naprawienia szkody), mających wpływ na jej wymiar,

	<p>a ponadto poprzez uwzględnienie okoliczności łagodzących (tj. uprzedniej niekaralności oskarżonego, pozytywnych opinii zawodowych, dotychczasowego sposobu życia, wyrażonej na rozprawie skruchy) w stopniu niedostatecznym, co doprowadziło do niezastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenia wobec oskarżonego kary rażąco surowej, pomimo zaistnienia uzasadnionego wypadku, kiedy najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa.</p>		
<p>Zwiędle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wniosek o uzasadnienie wyroku został złożony wyłącznie przez prokuratora, który na podstawie art. 524 § 1 k.p.k. oraz art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., określił zakres</p>			

rozstrzygnięcia, którego wniosek dotyczy. W tych okolicznościach uzasadnienie zostało ograniczone do części odnoszącej się do zarzutów apelacji i rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego dotyczącego właśnie rozstrzygnięcia o karze.

Sąd Apelacyjny rozpoznając zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego zaakceptował w szczególności zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu pkt. 4 apelacji. Kwestia podstaw wymiaru kary została podniesiona przez skarżącego obrońcę także w zarzucie z pkt. 1, gdzie podniesiono naruszenie przepisu art. 410 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd I Instancji okoliczności odnoszących się do sposobu życia oskarżonego, jego sposobu zachowania się po dokonaniu czynu, w szczególności zaś starań o pojednanie i naprawienie szkody. Otóż Sąd meriti wskazał na te okoliczności, w tym

dotychczasowy sposób życia i zachowanie się oskarżonego po dokonaniu czynu, powołując właśnie te okoliczności w 4 części uzasadnienia. Sąd mówi tam jednoznacznie o szeregu okolicznościach łagodzących jakie dostrzega w odniesieniu do oskarżonego, w tym wymienia także wyrażoną przez oskarżonego skruchę. Sąd nie mogło budzić wątpliwości wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia za przypisane mu w wyroku przestępstwo (3 lata pozbawienia wolności).

Zasadniczymi okolicznościami, które karzą weryfikować trafność orzeczenia Sądu I Instancji w zakresie surowości wymierzonej kary są zdarzenia, które miały miejsce już później, po wydaniu wyroku. Oskarżony nie tylko konsekwentnie wyrażał skruchę i przepraszał pokrzywdzonego, ale

wykazał się czynnym
żalem. Doprowadził
do faktycznego
pojednania się z
pokrzywdzonym tj.
sytuacji kiedy ten
przebaczył mu
doznane krzywdy,
zaakceptował
zaistniałą sytuację i
nie ma już obecnie
pretensji z powodu
krzywd jakie doznał
w wyniku zdarzenia.
Zachowanie
oskarżonego ma
przy tym
zdecydowanie
konkretny wymiar
majątkowy. Nie
kwestionował on
w treści złożonej
apelacji wielkości
orzeczonego
zadośćuczynienia,
choć jest to kwota
znaczna. Jeszcze
przed
uprawomocnieniem
wyroku, zapłacił
pokrzywdzonemu w
całości taką kwotę
jako
zadośćuczynienie.
Warto w tym
miejscu też
odnotować, że
istotnie kwota
ustalonego przez sąd
zadośćuczynienia
jest wysoka. Jest to
też kwota duża z
uwagi na możliwości
zarobkowe i
majątkowe samego
oskarżonego.
Oskarżony jest
bowiem emerytem
górnictwem i uzyskuje
świadczenie w

kwocie 4.800 złotych miesięcznie (wyjaśnienia oskarżonego - k. 108). Jednocześnie, już poza orzeczeniem sądu, oskarżony zobowiązał się płacić pokrzywdzonemu wieloletnią rentę odszkodowawczą z tytułu szkody majątkowej wyrządzonej przestępstwem. Szkoda ta miałaby polegać na zmniejszeniu możliwości zarobkowania przez pokrzywdzonego. Należy więc przyjmować, że oskarżony z istotnym dla siebie wysiłkiem wykonał naprawę wszystko, aby naprawić szkodę wyrządzoną przestępstwem. Można przyjmować, że jego zachowanie w tym aspekcie można traktować jako wzorowe.

Zachowanie sprawcy po dokonaniu czynu, starania o pojednanie się i naprawienie szkody, zostały docenione przez ustawodawcę i potraktowane jako zasadnicze okoliczności, które mają przemawiać za nadzwyczajnym złagodzeniem kary,

tj. za wymierzeniem kary poniżej dolnego progu ustawowego zagrożenia (art. 60 § 2 k.k.). Warto w tym miejscu wskazać, że pojednanie i naprawienie szkody, jako przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia kary zostało zrównane z takimi okolicznościami jak: usiłowanie nieudolne z art. 13 § 2 k.k. (art. 14 § 2 k.k.), dobrowolne staranie o zapobieżeniu skutkowi czynu zabronionego (art. 15 § 2 k.k.), pomocnictwo (art. 19 § 2 k.k.), czy też ograniczenie poczytalności sprawcy przestępstwa (art. 31 § 2 k.k.). Ustalone zachowanie się oskarżonego po dokonaniu czynu faktycznie nie może zostać zignorowane, musi ono zostać uwzględnione i zyskać konkretny wymiar, w postaci zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. W tym zakresie całkowicie uzasadnione jest stanowisko apelującego obrońcy.

W okolicznościach niniejszej sprawy, kara minimalna, w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, musi być traktowana jako kara sprawiedliwa, adekwatna do czynu oraz realizująca cele kary w zakresie prewencji ogólnej, ale także kształtująca w sposób oczekiwany świadomość prawną w społeczeństwie.

Oprócz wskazanych tu okoliczności, należy także przywołać inne jeszcze okoliczności, które były już przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego: nagły charakter zamiaru dokonania przestępstwa, dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego niekaralność, długoletnią pracę jako górnik i ratownik górniczy, akceptowalny społecznie sposób funkcjonowania także obecnie, już po dokonaniu czynu. Wszystkie te okoliczności karzą formułować wobec oskarżonego dodatnią prognozę kryminologiczną. Nawet w przypadku

niewykonania kary
pozbawienia
wolności i jej
warunkowego
zawieszenia na okres
próby, cele kary
zostaną osiągnięte.
Cele kary
praktycznie zostały
już osiągnięte przez
samo postępowanie
karne oraz starania
oskarżonego o
naprawienie szkody.
Można z wysokim
prawdopodobieństwem
przyjmować, że
oskarżony będzie
przestrzegał
porządku prawnego
i nie popełni
przestępstwa w
przyszłości, a także
zweryfikuje swoje
postępowanie także
w odniesieniu do
nadużywanie
alkoholu.
Nadmierne spożycie
alkoholu miało
bowiem w tym
przypadku istotne
znaczenia jako
przyczyna samego
przestępstwa. Za
warunkowym
zawieszeniem
wykonania kary
przemawia także
interes samego
pokrzywdzonego.
Ten uzyskał
satisfakcję moralną
i finansową. Nie
ma już pretensji
do oskarżonego.
Odnoszą się oni
do siebie poprawnie.
W przyszłości ma
on też dostawać

<p>comiesięcznie świadczenie rentowe. Wszystkie te okoliczności przesądziły o spełnieniu warunków z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., które dały podstawę do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. nałożono na oskarżonego obowiązek informowania kuratora o przebiegu okresu próby, co będzie też obejmować nadzór nad wykonaniem obowiązku płatności renty.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca w oparciu o podniesione zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zastosowanie dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Uwzględnienie zarzutu rażącej niewspółmierności kary, musiało skutkować akceptacją wniosków apelacji o orzeczenie kary z nadzwyczajnym jej złagodzeniem.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
pkt. I. Co do winy oskarżonego i dalszych rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku (pkt. 2-4)		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wyrok utrzymano w mocy wobec niestwierdzenia w toku kontroli odwoławczej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - istnienia bezwzględnych powodów odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., - tego, że utrzymanie w mocy wyroku skutkowałoby rażąco niesprawiedliwością orzeczenia (art. 440 k.p.k.), - wadliwości kwalifikacji prawnej (art. 455 k.p.k.), - a także stwierdzenia nietrafności podniesionych w apelacji zarzutów (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.). 		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Pkt. I wyroku. Sąd Apelacyjny uwzględniając zarzut rażącej niewspółmierności kary oraz wnioski apelacji, na podstawie art. 60 § 2 pkt. 1 i § 6 pkt. 2 k.k. orzeczoną oskarżonemu Z. G. karę pozbawienia wolności nadzwyczajnie złagodził i obniżył do 1 roku pozbawienia wolności.</p> <p>Dodatkowo, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. oraz art. 72 § 1 pkt. 1 k.k., wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby oraz zobowiązano oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.</p>		
Zwięźle o powodach zmiany		
Powody uwzględnienia		

zarzutu apelacji i zmiany zaskarżonego wyroku zostały wyjaśnione w pkt. 3 niniejszego uzasadnienia.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III.	Obrońca z urzędu oskarżonego Z. G. adw. M. A. uczestniczyła w rozprawie odwoławczej, złożyła oświadczenie o tym, że koszty obrony z urzędu w tym postępowaniu nie zostały uiszczone, dlatego na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze i § 2, §		

	<p>4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz.18) zasądzono na jej rzecz 600 zł kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym i 138 zł zwrotu podatku od towarów i usług oraz dodatkowo zwrot uzasadnionych kosztów dojazdu na rozprawę odwoławczą.</p>	
<p>IV.</p>	<p>Sąd orzekając o skazaniu oskarżonego, na podstawie art 634 k.p.k. oraz art. 627 k.p.k. obciążył go wydatkami za postępowania odwoławcze oraz na podstawie art. 2 i 10 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983.49.223 tj.) wymierzył mu nową opłatę należną od wymierzonej kary pozbawienia</p>	

	wolności (opłatę za obie instancje).	
7. PODPIS		
SSA Cezariusz Baćkowski SSA Maciej Skórniak SSA Janusz Godzwon		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca z urzędu oskarżonego Z. G. adw. M. A.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o sprawstwie i winie		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana